

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire,
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

Een belangrijk artikel.

De protestbeweging ten gunste van 's Pausen herstel in zijn tijdelijke waardigheid levert aan de bladen van elke kleur overvloed van stof voor beschouwingen. Vooral sinds de *premier* van Italië den wijzen zet heeft gedaan, om, terwijl hij overal liet verkondigen dat die protesten hem niet deerden, aan de Mogendheden een nota te richten, waarin hij verklaarde, dat hij die herhaaldelijk opgaande eischen om herstel voor den Paus niet dulden kon. Dat heeft aan de souveriniteits-quaestie een belangrijkheid bijgezet, als zij bezwaarlijk van andere zijde grooter ontvangen kon en nu kan men bijna geen dag- of weekblad opnemen, of men vindt er beschouwingen in over die vraag. De katholieke bladen strijden onvermoeid voor het goed recht des Opperpriesters en doen nu en dan een flinke greep in den overvloed hunner argumenten, om hun uitspraken te staven. De liberalen echter trippen handig over het punt in quaestie heen en vergenoegen zich met den tegenwoordigen toestand van Rome een *historisch feit* te noemen: een groot woord, dat zij door geen enkel bewijs van betekenis waar maken.

Met deze vraag hangt als eerste gevolg innig samen de quaestie over de gezantschappen der Mogendheden bij het hof van den Paus. Men herinnert zich hoe onlangs hierover in de fransche Kamer werd gedebatteerd. Ook in

Nederland zijn daarover sinds jaar en dag stemmen opgegaan. Nu echter, na de meetings in Rotterdam, Amsterdam en Utrecht,— en vooral na het gebeurde in *Maison Stroucken*, waardoor die zaak op aller lippen is gekomen— is de vraag over het nederlandsch gezantschap bij den Paus ernstiger dan ooit in behandeling genomen en kortelings flink onder de oogen gezien door de *Standaard*, die hierover een artikel schreef, dat wij hierboven belangrijk noemen, wijl het blad zijn beweren met bewijzen staft. Hier wordt niet over het hoofdmoment heengesprongen, noch maakt men zich met een enkel woord van de zaak af— hier wordt wat waar is erkend en met den eigen naam genoemd; gemotiveerd, wat door dat blad en zijn partijgangers niet aan te nemen is. Wij laten het artikel hier in zijn geheel volgen:

„Van meer dan ééne zijde dringt men er op aan, dat alle Europeesche regeringen, en dus ook de onze, een gezant op het Vaticaan zullen benoemen.

„Ook ten onzent dringen zeer vele Roomsche-Katholieke vereenigingen hierop aan, en het jongste tumult in *Maison Stroucken* heeft aan het protest, dat abt Brouwers tegen het Quirinaal wilde uitlokken, zelfs grootere ruchtbaarheid gegeven.

„Op zichzelf nu ligt in zulk een missie bij het Vaticaan een denkbeeld, waarvoor we iets gevoelen. Toen Victor Emanuel Rome binnentog, beging deze erfgenaam van de kroon van Savoye een daad van geweld. Hij pleegde *Statenroof*. En toen dit feit hier te lande bekend werd heeft de *Stand.* geen oogenblik gearzeld, dezen publieken *Statenroof* dan ook als *Statenroof* te brandmerken. En Groen van Prin-

sterer viel ons in zijn *Ned. Ged.* ten deze geheel bij.

„Reactie tegen zulk een daad van geweld kon dan ook haar goede zijde hebben.

„Intusschen, er is meer publiek in Europa geroofd, behalve om de Zeven Heuvelen. Niet zoo ver over onze grenzen betreedt ge reeds een, aldus van soeverein verwisseld land. En toch lokt men daartegen geen protest uit.

„Er ligt in deze beweging dus nog een ander motief, dat zelfs hoofd motief blijkt te zijn, en waarmee de *Stand.* niet kan sympathiseeren; hierin gelegen, dat het hier gelden zou een *exceptionneelen* *Statenroof*: daarom exceptioneel, omdat ze aan den *Stedehouder van Christus* zou zijn gepleegd.

„Dit laatste motief nu heeft uiteraard een kracht van aantrekking voor den één, maar ook even sterk een kracht van afstooting voor den ander.

„Al wie toch den „Gevangene van het Vaticaan” metterdaad voor Stedehouder Christi houdt, moet wel ijveren voor het herstel van zijn macht. Maar ook, al wie oordeelt, dat deze „Gevangene” zich wel zoo noemt, maar het niet is, die moet wel te dezer oorzaak, zoodra zulk een eisch gesteld wordt, *dubbel scherp* toezien.

„Naar onze overtuiging mag dan ook de regeering van Nederland zich bij deze Europeesche beweging nimmer aansluiten, zoolang niet elke schijn zelfs gemedend is, dat de Koning van Nederland door dezen stap in kerkelijken zin partij zou kiezen.

„We leven zonder *concordaat*; voor ons geldt dus niet het motief van Frankrijk. En evenmin tellen we mee in de *hooge politiek* van Europa; zoodat ons niet bewegen kan, wat Duitschland tot het zenden van een ambassadeur noopte.

„Op het midden van elken schijn zelfs van een kerkelijk privilege moet derhalve ook bij deze materie volstandig aangedrongen worden.

„Zoolang de schijn van kerkelijk partijkiezen niet ten volle is afgesneden, kan aan dezen wensch van onze Roomschegezinde landgenooten door geen kabinet, dat uit *politieke* mannen is saamgesteld, voldaan worden.

„Stond bv. de Roomsche Kerk ten onzent in gelijke verhouding tot het gouvernement, als de Roomsche Kerk in de vereenigde Staten van Amerika, dan zou zeer zeker die schijn wegvallen.

„Maar rekenen we met het feit, dat er in de tweede Kamervan Roomsche zijde nog onlangs een stem eer in tegenovergesteld zin opging, die op nog nauwer betrekking met den Staat aandrong, dan ontvangt men niet den indruk, als lag het in de neiging onzer Roomschegezinde medeburgers, om op die zuiverder demarcatielijn tusschen Kerk en Overheid aan te sturen.

„Gelijk thans de zaken staan, valt aan inwilliging van hun vordering dus niet te denken; en de Kamer verdient lof, dat zij bij Buitenlandsche Zaken zich van elke *declaratie* op dit punt, welke dan ook, onthield.

Het brandmerk *statenroof*, waarmee de *Standaard* hier Victor Emmanuels inneming van Rome bestempelt, klopt wonderwel met vroegere uitspraken van dat blad, waarbij het op de heffing der nederlandsche legatie te Rome een daad noemde, die naar anti-revolutionnaire zienswijze door niets werd gewettigd. Te meer wekt het daarom bevreemding wanneer wij den *Standaard*, na het theoretisch gedeelte van het vraagstuk zoo scherp vooropgesteld te hebben, voor de praktische zijde daarvan zien terugtreden. En wel op grond, dat men hier te doen heeft met een „*exceptionneele statenroof*.” Want bij de beroo-

FEUILLETON.

SIN NINGUN JOE. UN NOVELA DI BAVO.

Ta meimei di otonjo. Na e paloe casi sunoe, koe ta rondoua un di e promé canalnan di Amstelstad, e ultimo blachinan ta sacudi pa cada vientecito, koe ta suplá den ramanau, como si nan ta tembla di ansia pa e suerte cruel, koe ya a toca asina tantoe di nan roemmannan. Asina varios di nan, aparentemente mes mas fuerte koe nan, nan a mira ser rancá fò di nan compania, pa ser trapá bao di pia suchi di e caminante purá i sin cuidao, ó pa languidece i muri, abandoná di tur, sea riba un lugá solitario ó den heet di algun cas. Mirá, lo ke p' aja banda, na luz di lanternenan di caja apena cendé, bo ta kere ta un planchi grandi di awa, un blachi gigantesca, koe ta drief, formá pa un número di errante pegá na otro den nan transito di morto, ajera el tabata más grandi; pero poco poco algun pida ta los i ta zink den profundidad, sino rema di e remadó, koe ta pasa, tabata plama nan cruelmente fò di otro ó tabata bundi algun di nan den fondo di lamá. Ma nan a vengá nan terri-

blemente; pasobra un rema a kibra. i diez minutos despues— tabata noch i ketoe riba canal— cadaver di e remado a worde piscá.

Horlogie a caba di bati ocho ora. Delanti di e canal, unda e desgracia tristoe a socedé, ta sintá den zaal di un cas dos persona na un mesa tapá coe un panja corrá klá. E kamber exactamente vierkant, na unda cada objeto ta demonstrá comodidad i luho, lo tabata graciosa, si ta cos el tabata mas chikito, ó si e compania tabata mas grandi, ma awor sin embargo, apesar di tur lo ke mester hacié parce graciosa, bo ta sinti claramente koe bo no ta na cas. Na momentoe koe nos ta drenta aden, su sin gracia ta sali más na bista fò di manera di e dos personan, koe silenciosamente ta leza corant, di modo koe ta e horlogie sool di koper lombrá, poné riba un mesa di alabaster, ta unico cos, koe ta kibrá e e silencio solemne. Es un sintá aja banda di mesa ta Senjor Molenaar, comerciante rico conoci na Beurs pa su bon reputacion i e dama aki banda ta su esposa. Ta parce koe nan tur dos ta jobe ainda, maske koe cabé di e donjo di cas a cuminsa cai i koe el tabatin algun hiloe di plata den nan. Senjora Mole-

naar al contrario, penjá à la Tédora i bisti koe elegancia, ta mostrá claramente mas jobe, apesar di e seriedad mesclá coe tristeza tan visible riba su cara, mientras el ta leza. Di mes e seriedad finhi ta bira mas dolorosa, halanan di su uanichi ta subi i baha, e corant ta slip cai riba su scocchi i lagrima ta banja su cara. E suspiro, fiel intérprete di amargura, a haci Senjor Molenaar liza su wowo draimira.... Probablemente el conoce motivo di e lagrima: á lo menos mes comovi el ta sagudí cabes, i coe dulzura el ta reprochá su esposa: „Ma Tine, ta kiko awor? Atrobe un mohé debil, sin juicio? Mi por divina, ta parce mi... t' kiko tin. En berdad bo no mester leza corant nunca.... Ta kende?... Bam, bo esposo, no por sabi ta kiko?”

„Lize Bruisten... un jioe,” tabata e respondi, casi hogá den lagrima. Molenaar a lamaná bai cerca su esposa i dñando el un zoenchi, el dici: „Bamnos. Tine, no sea tristoe, bo a tendé... I be a primintí mi asina solememente, koe lo bo conforma bo alden....” Un batimentoe discreto na porta a haci el kibra su conversacion i libhé el ta bolbe na su lugá, pa el grita „drenta!”

„Mi a tuma libertad di dentra sin

ser anunciá, e bisjitadé tabata excusá el mes, i apenas el a duna un stap den zaal, koe Molenaar ta lamta bai coétrele coe braza habrí, gritando: „Wel, pastor, ta agradable pa nos, koe den un weer tan maloe bo a tuma moeite di bin bisjita nos. I ainda bo ta duda, si lo bo ta bon ricibi.... Bamnos, permiti mi kita bo capa, i bin sinta. Bo a bini net manera a manda jama bo.”

Entretanto e pastor a haci su compliment pa Senjora i coe un hizá di wowo el a ripará, koe no ta mucho rato, koe algo di duele mester a pasa. El tabata convencé, koe e dos esposa nan tabata biba na paz i armonia, pa el por a duda un solo instante koe un disputa por tabata causa di e conmocion. Ma tambe el tabata tan discreto di no larga nan malicia, koe el a ripara algo di particular. Sin embargo esplicacion di lo ke a pasa no a tarda mucho.

„Manera bo mester a ripará, pastor,” Molenaar a cuminda, despues koe e sacerdote a sinta, wowonan di Tine ta jeen di lagrima ainda.

„En verdad” tabata contestacion di pastor, koe no tabatin awor ningun motivo pa acondé, lo ke el a ripará, „parce Senjora tabata comové....” „I esai bo no a spera, no ta verdad, di un espo-

ving andere vorsten ging er geen protest op— nu het de souvereiniteit van den Paus, als Stedehouder van Christus geldt, nu eischt men herstel. Dit blijkt dus een motief uitsluitend voor katholieken van kracht te zijn, waarmede andersdenkenden, die den Paus de waardigheid van Christus' Stedehouder niet toekennen, niet kunnen meegaan. De Tweede Kamer verdient daarom lof, wijl zij, toen de gelegenheid tot het bespreken van het nederlandsch gezantschap bij den Paus zich bij de behandeling van het hoofdstuk Buitenlandsche zaken voordeed, zich wijselijk van elke verklaring daaromtrent onthouden heeft. In dezen zin redeneert de *Standdaard*.

Maar gaat deze bewijsovervoering op? Is de statenroef in Italië alleen daarom exceptioneel, wijl het den Paus, dat is, den Stedehouder van Christus geldt? Is hij dat ook niet daarom, wijl er geen enkelen grond ter rechtvaardiging van dien roef is aan te voeren? „Er is meer geroofd”, zegt de *Standdaard*. Maar voor het bezetten van Hannover en Nassau; voor het in bezit nemen van Sleeswijk-Holstein, waarop het blad schijnt te doelen, is een oorlogsrecht aan te voeren, dat door de meesten niet betwist wordt. Wat echter rechtvaardigt den roef aan den Paus gepleegd? Dit is een argument, dat ook voor niet-katholieken doorgaat en waarom zij het voor den soeverein van den kerkelijken Staat op kunnen nemen, zonder „door dezen stap in kerkelijken zin partij te kiezen.”

Ook onder een ander opzicht gaat de vergelijking van de ontroonde vorsten der genoemde landen met den Paus, niet op. De souvereiniteit van den koning van Hannover, bijvoorbeeld, heeft feitelijk geheel opgehouden te bestaan; geen duim gronds meer van zijn voormalig vorstendom is in zijn bezit, de hertog van Cumberland voert zelfs niet eens den *titel* meer van „koning van Hannover”, en men zoekt blijkbaar naar een geschikte gelegenheid tot het erkennen van het *fait accompli*. Maar geheel anders is het met den Paus. Door geen enkele daad heeft hij ook maar den schijn aan-

genomen, als gaf hij zijn soevereine rechten op den Kerkelijken Staat prijs; in protest op protest, in Encyclieken, welker taal door de geheele beschaafde wereld en zelfs ver daarbuiten werd vernomen, heeft hij niet opgehouden zijn wettig eigendom terug te vorderen. — Nog meer: zijn beroovers hebben hem niet durven berooven van zijn *gansche* vorstendom. Al geeft het „Vaticaan met een tuin” aan den Paus in de bedoeling zijner vijanden het karakter van een „tooneelkoning”, — *regnerend Vorst* bleef hij, en, wat meer is, bleef hij in het eigen paleis, waar hij vroeger over meer uitgebreid gebied den schepster voerde. Het italiaansche Gouvernement-zelf kende door de zoogenaamde „WaARBORGENWET” den Paus de bevoegdheid toe, gezanten aan buitenlandsche Hoven te accrediteeren en van zulke Hoven bij zich te ontvangen. Aan die gezanten werd en wordt nog door de wetten van het Koninkrijk dezelfde onschendbaarheid, aan hun verblijf het zelfde voorrecht van exterritorialiteit toegekend als het geval is voor de gezantschappen, bij den Koning geaccrediteerd.

Dit verschil rechtvaardigt ten volle het protest dat voor 's Pausen herstel door geheel de wereld opgaat, en zal blijven klinken tot het gepleegde onrecht hersteld is.

Wat, het terugroepen van den nederlandschen gezant betreft, één ding is zeker — zegt „De Tijd” — de 39 helden, die op den 17n November de 800 tot bezoldiging van een nederlandschen gezant bij den H. Stoel van de Begroting hebben geschraapt, zijn er alvast in geslaagd Nederland — ten minste voor zoover het de toenmalige meerderheid der Tweede Kamer betreft — te maken tot de *risic* van Europa. De Dumbars's en Jonckbloet's, en hoe ze meer mogen heeten, die een kleine twintig jaar geleden de eerste viool speelden op het Binnenhof, dachten ongetwijfel dat ze met hun amendement Nederland nu eens ferm zouden doen optreden „aan de spits der beschaafde volken”. Straks zou elke Regering zijn gezant van het Vaticaan terugroepen, — maar aan Nederland moest de eer gegund worden

van den *eersten* stap. Och armen! het bleef bij den *eersten* stap! Wij stapten, stapten, dat het een lust was, door dik en dun; wij werden voor onzen stap toegejuicht door heel wat heeren met ongewasschen gezichten en bontgekleurde kleeven, die zich hij voorkeur *Italianissimi* en *zwarme vaderlanders* noemen. Wij mochten lauweren in oogsten heel het schiereiland over en heel de jodenpers van het binnen-en buitenland door. Maar toen „het vooruitstrevend Nederland” eens omkeek wie het eerst van Europa's volken het zou „durven nadden”, — toen zag het... niemand! Of ja toch — het zag de geheele wereld de schouders ophalen over een kwajongensstreek, die in onbetamelijkeheid en domheid tevens zijn weerga zoekt!

Mocht Nederland het verkeerde van dezen stap inzien en spoedig herstellen, wat het op een kwaden dag verkorven heeft!

NIEUWSBERICHTEN. CURACAO.

Bekendmakingen.

— De „Société Française des télégraphes sous-marins” verzoekt ons plaatsing van het volgend bericht:

“Par ordre royal de Madrid, en date du 27 Janvier, nos cables sont ouverts au service international.

Les difficultés avec les compagnies anglaises à Cuba étant terminées, l'échange des télégrammes se fera désormais directement et sans intermédiaire à Cuba.

Le Chef de Poste,
V. FAURE.

Waarvan de vertaling luidt:

„Bij koninklijk besluit uit Madrid, gedateerd 27 Januari, worden onze kabels voor den internationalen dienst geopend.

De moeilijkheden met de Engelsche maatschappijen te Cuba zijn verelend, en het telegraphisch verkeer met Cuba zal voortaan dus rechtstreeksch en zonder tussenstation plaats hebben.

De Directeur,
V. FAURE.

— Bij Gouvernements-beschikking is de Heer F. J. Olivier benoemd tot lid der Schoolcommissie op Curacao; en den Heer J. R. G. de Veer, afgetredend lid der Schoolcommissie, dank betuigd voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

— De Nederlandsche Regeering heeft een concessie voor 60 jaren verleend aan de *Pedro Segurdo Cable Company*, tot het leggen en exploiteeren van onderzeesche telegraafkabels tusschen Curacao (Willemstad), Suriname (Paramaribo) en Brazilië (Vizen).

Volgens de *Electrician* moeten de ka-

E exhortacion paternal, tan directamente na oposicion coe sintimento, koe tabata dominá e esposa sin ningun jioe, no tabatin efecto. Molenaar tambe a papia coe n'le den e mes sentido: pero como Dios no a kier concedéle e prerogativa di maternidad, esai tabata i ta té ainda incomprendible p'le. Hasta e consejo amical i saludable el a consideréle como un poco humillante; pasobra jen di amargura, el a hiza di golpi su cabés, i el a contesta e pastor.

“Tur esai ta berdad, pastor, mi ta reconocé; ta verdad, koe mi no mester murmurá contra plannan di nos dibinoe Senjor, ko: ta picá, koe ta criminal, i toch... conforma mi, esai mi no por; cuanto koe mi ta haci cada vez, koe mi ta cerca mi amiguanan i koe mi ta mira nan jioenan; ta manera mi curazón ta kibra, mi alma ta parti na pida pida, ta manera e jioenan ta tira na mi cara... Bo por jama esai locura, ma... no ta para na mi man... ”

Lagrima, koe a bolbe cuminsa curi coe abundancia fí di su wowo, a confirmá e siguranza di su debilidad.

“Bo ta mira awor,” Molenaar a haci pastor observá, koe di e banda ai nos no por gana nada coe Tine. Igual coe mi a biséle más di diez vez, pero semper coe mal resultado.... ”

bels binnen 18 maanden gelegd zijn, en zal de Maatschappij gedurende 20 jaren een jaarlijksche subsidie van f 20,000 genieten.

(Cur. Courant.)

NEDERLAND.

— De gezondheidstoestand van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning is, volgens de laatste berichten, wederom minder gunstig.

— De *Delvenaar* een Nederlandsch blad van liberale kleur schrijft het volgende:

Het is een publiek geheim, dat de N. R. Ct. onder den invloed staat van den oud-minister Van de Putte, thans lid der Eerste Kamer; en de houding van dit blad tegenover Mr. Keuchenius deed reeds vermoeden, dat de oppositie van Van de Putte in de Eerste Kamer tegenover dien Minister scherp wezen zou. Naar thans verluidt, is het plan niets minder, dan de begroting van Keuchenius te verwerpen om hem te doen vallen en heeft Van de Putte, die zich de vorige week daartoe nog niet sterk genoeg voelde, daarom met 2 stemmen meerderheid weten door te drijven, dat eerst 27 December de Indische Begroting in de Eerste Kamer aan de orde komt. 't Zal daar dus spannen, want Van de Putte is een man, die voor *niets* terugdeinst.

In '86 als Minister van Koloniën wist hij zijn premier, Mr. Thorbecke, te doen buitelen, of zooals Keuchenius het toen noemde: de stuurman wierp den kapitein over boord. De latere verdeeldheid onder de liberale partij komt voor een goed deel op rekening van Van de Putte; ten slotte besloot hij de Tweede Kamer te verlaten. Evenwel niet om zijn invloed prijs te geven. Het is toch mede een publiek geheim, dat hij het bijna onmogelijke deed om in Zutphen zijn schoonzoon van Test (sedert overleden) en in Den Haag zijn schoonzoon Van der Goes tot lid der Tweede Kamer te doen kiezen. Toen deze laatste daar in het voorjaar viel, werd hij onmiddellijk naast zijn schoonvader tot lid der Eerste Kamer gekozen door de Staten van Zuid-Holland, waar Van de Putte's invloed ook al overwegend is. Fransen Van de Putte is de man van den Atjeh-oorlog, toen hij voor de tweede maal Minister van Koloniën was, een bedrijf vooral door Keuchenius als hoogst schadelijk voor vaderland en Koloniën menigmaal naar verdienste gebrandmerkt. Nu wil Van de Putte eindelijk dien tegenstander te lijf. Met welk doel? met welk gevolg? Natuurlijk met geen ander doel, dan hem te doen vallen: doch alleen met het gevolg, dat onze politieke toestand zeer verward zou worden. Want wat dan? Eene begroting, door de Tweede Kamer aangenomen, door de Eerste verworpen! Een onoplosbaar conflict! Welk een schade voor het vaderland en zijne bezittingen! Doch men weet het van ouds: Van de Putte deinst voor niets terug. Te-

Pastoor a keda mira pensativo. El tabata convencé, koe tur esfuerzo pa reconcilia Senjora Molenaar coe su estado, lo ta infructuoso. E mucho anjanan, den di cual curazón humano ta habri manera un boeki su delanti, a haci é gana e gran experiencia, koe *io ké mohé kier*, Dios kier, coe otro palabra, koe no ta fácil pa saca fí di sintir di un mohé, i principalmente nó, ora ta un materia di tanta importancia, manera e caso aki awor. El por a cito un número di ejemplo, den di cual mama, koe tambe a teme di keda sin jioe, mester a sufrí despues consecuencia di mas terrible di mas tristoe di e jioenan tan incesantemente pidi; coe mas forza ainda el por a muestra riba culpabilidad di un curazón rebelde contra designio nan di Providencia — ki bon cristian i catolica Senjora Molenaar tabata na tur punto, en cuanto esun punto aki, el a comprende, koe tur razonamiento, di ki caracter koe nan sea, lo ejercé poco ó ningun, influencia i seguramente ningun influencia du radera. Deseo di Senjora Molenaar a bira un padecimiento crónico, pa cual, según apariencia, no ta existi otro remedio, sino es ún di satisfacé su deseo.

(E ta sigui.)

sa, kbe bo tin quizás pa hende di mas fortuná riba mundo.”

“Verdaderamente, nó, i lo mi no aceptá tampoco, koe ta desgracia a hacié jora, á menos koe no ta desgracia di otro; algo sentimental quizás, lezá no mucho rato pasá den corant.... ”

“Adivina eu parte. Lo ke a haci el drama lagrima, ta para sigur den corant; ma verdadera causa di e emocion no ta ai den, el ta warda den su corazón.... ” “Pero, esposo querido,” Senjora Molenaar, trocando di coló, a interrumpiéle, “lo bo por bien.... ”

“Mi ta comprendé kiko bo kier bisa; ma como nos no tin secretoe pa nos amigo pastor, lo no ta maloe quizás, pa nos comunicuéle esai tambe.... ”

Senjora Molenaar a warda silencio.

“Segúu bo sabí, pastoor,” Molenaar a sigui, tumando silencio di su esposa como un consentimiento, “ya nos ta casi cinco anja casá cabá. Fo di promé día di mi matrimonio mi a considerá mi asina dichoso, koe varios bes mi tabata puntra mi mcs, si é dicha al lo dura largoe tempoe; ó si algun fatalidad no ta amenazá mi. I na tal momentonan mi dicha tabata spanta mi. Tine tambe tabata dichosa den promé tempoe, dichosa mes di más, mi mester bisa. Sin embargo, poco poco mi a cuminsá descubri un tristeza, i, ai, mi

a mira bon: pasobra no mucho tempoe despues — nos tabata e tempoe más ó menos dos anja casá — mi a miré i jora na lezamentoe di un annuncio, den di cual tabata worde participá koe un di su amiguan a duna luz. Mi a seka é día — ai e lágrima, i maske un día mi a haja mi esposa pensativa, tabata parco koe maske deseo di su curazón no por ser realizá, koe esai lo no causéle ningun amargura mas.... Asina mi tabata corda; ma mi a equivocá mi. Den ultimo tempoe Tine tabata más tristoe koe nunca, i aindá no ta diez minuut, koe el a haja materia pa renova su dolor.” Duranti e conversacion, Senjora Molenaar tabata coe lensoe na wowo, i su snikmento tabata duna di conocé, com berdad tabata, lo ke su esposo a manifestá di djé na e pastor.

“Mi bon Senjora” pastor dici despues di un rato, como pa dunéle tempoe pa calma el mes, — “no ta juicioso anto di bo parti, di ta entristecé riba un falta, koe por ta un bondad pa bo mes. Bamonos, bo mester haci bo superior n'esai; bon Dios sabí miho lo ke ta combiní su jioenan; i si El a dispone den bo propio interes spiritual i, ken sabí, den bo interes temporal tambe, di no cumplí deseo di bo curazón, p'esai bo no mester murmurá, bo no mester revoltá contra voluntad di Dios.”

genover hem staat echter in de Eerste Kamer zijn oude tegenstander, zijn meerdere in politiek doorzicht, Mr. Kappeyne. De vraag is nu maar: wiens invloed overwegend is. Dat er veel in het geheim gewerkt wordt, is te begrijpen; met gespannen verwachting wordt de uitslag, die nog voor 't einde des jaars te wachten is, te gemoet gezien.

— Van tijd tot tijd zijn de Kamerdebatten over de Begroting curieus. Anders ware het ook niet uit te houden voor de leden, die er den ganschen dag bij zitten luisteren.

De subsidien aan bijzondere godsdienstige scholen in de Oost waren nauwelijks goedgekeurd—de oppositie had weinig in te brengen—en de 9 mille, anders uitgetrokken ten ten behoeve van voorlezingen, door openbare onderwijzers op Java gehouden, voorgoed geschrapt, of daar komt een lid der Kamer aandringen op ruimer subsidieering der bijzondere godsdienstige scholen in de West.

En dat lid is een liberaal; niet een, die wel eens een boekje over Suriname gelezen heeft, maar iemand die kersversch daar vandaan komt, de oud-minister van justitie, oud-gouverneur Smidt. Hij zegt:

„Voor desespeeren is vooralsnog geen reden, omdat toch in de surinaamsche maatschappij zelve,—welke schaduwzijden zij ook moge vertoonen—ook wel lichtpunten bestaan, en zelfs de kern van veel goeds nog valt aan te wijzen. Daar is een goed-aardige inlandsche bevolking, die echter tegen inblazingen en opruiningen, vooral tegen Nederland en Nederlanders gericht, dient beveiligd te worden, en die overigens ook in alle opzichten nog leering en leiding behoeft, waarvoor het Moederland verantwoordelijk is.

„Behalve door een krachtig bestuur zal de Regeering zich van die taak kunnen kwijten, door onpartijdig, zonder bevoorrecht, den heilzamen invloed van de daar bestaande, ijverig werkzame Kerkgenootschappen in hun vrije toewijding aan godsdienstbelangen te steunen.

„Behalve daarin is er ook een uitnemende kern in het bestaande onderwijs. Dat van de overheid is in goede handen, en het bijzonder onderwijs ondervindt en verdient er hooge waardeering, bovenal dat van het roomsch-katholiek Kerkgenootschap, onder het bestuur van den bekwamen, menschkundigen en edelen bisschop, dien de kolonie het voorrecht heeft te bezitten.

„Het is echter een ruim veld, waarop nog veel moet gedaan worden, daar de toekomst der bevolking en der kolonie voor een gedeelte daarvan afhankelijk is. Maar met zorg dient daar ook alles gelaten te worden, wat het schoolwezen tot een partijzaak zou kunnen maken, hetgeen het er vooralsnog niet was of is, waarom de daartoe betrekkelijke paragraaf van het Voorloopig Verslag mij ook zeer bedroevend zou voorkomen, ware zij door den minister niet beantwoord op een wijze, waarvoor ik hem zeer erkentelijk ben.”

Zoo spreekt een deskundige liberaal. En hij staat thans niet alleen. De kentering der liberale partij in de richting van bezuiniging (zelfs bij Gemeenteraden met liberale meerheid) en van waardeering van het bijzonder onderwijs gaat niet langzaam, doch snel. Wij kunnen niet anders dan de partij ermee gelukwenschen.

BUITENLAND.

Italië.—Zooals bekend is, heeft het Italiaansche kabinet met zijne begroting voor 1889 grooten tegenspoed ondervonden in de commissie van onderzoek uit de Kamer. Thans is het verslag dier commissie bekend gemaakt, en het is wel de grootste kaakslag, welken de regeering nog heeft ontvangen, en dat wel van haar eigen vrienden. Toch blijft de heer Crispi rustig aan het bewind in weerwil van deze grievende vernedering.

Het verslag bespreekt eerst de verklaringen en inlichtingen, welke de minister van financiën over den geldelijken toestand van Italië heeft gegeven, en begint daarna stuk voor

stuk al zijne beweringen af te breken en te bewijzen dat het even zoovele leugens te zijn.

Waar de minister een rooskleurig tafereel heeft opgehangen over den toestand van het land, toont de commissie met cijfers in de hand, hoe overal de diepste ellende heerscht, handel en nijverheid kwijnen, de landbouw ten onder is gebracht en 't geheele land zich bevindt op den rand des afgronds.

De schoone vooruitzichten des ministers worden onverbiddeijk omvergeworpen door het bewijs, dat de inkomsten hoe langer hoe meer achteruitgaan en nog meer zullen verminderen, zoodat zij verre beneden de raming zullen blijven en het tekort nog veel grooter zijn zal, dan de minister heeft aangekondigd.

Verder wordt bewezen, dat de voorgestelde verhoogingen der belastingen onmogelijk kunnen ingevoerd worden, want dat het volk *niets meer dragen kan*. Eindelijk wordt de vinger op de wond gelegd en aangetoond, hoe de dwaze uitgaven en roekeloze geldverspillingen der regeering alleen de schuld zijn van dit ongeluk, en wordt er bij de Kamer op aangedrongen voor alles de regeering te dwingen van gedrag te veranderen.

Dat is nog niet het eenige, wat de regeering moet verduwen.

Tot nu toe was alles even schoon: het leger was uitmuntend en zou zelfs als voorbeeld moeten dienen voor het Duitsche leger; de vloot was de beste en de schoonste van de geheele wereld; de vestingwerken waren in uitstekenden staat en boezenden vriend en vijand vrees en ontzag in; zoo heette het.

Het mocht dan ook wel, want meer dan een half milliard was er reeds aan besteed. Maar nu komt op eens de minister van oorlog vertellen, dat er honderdvijftig en dan nog eens honderd vijftig millioen zal noodig zijn, om alles in voldoende staat te brengen!

Reeds had men klachten gehoord bij de oefeningen der vloot en de groote manoeuvres, maar de regeeringspers had met verontwaardiging die klachten afgewezen en ze gebrandmerkt als een verraad aan het vaderland. Maar nu men het geld noodig heeft, om alles in orde te brengen, komt men er rond en onbeschaamd voor uit.

Zoo heeft de minister van oorlog in de Kamer verklaard, dat de vesting Maddalena alleen nog maar goed genoeg was om ze in de lucht te laten springen, want dat zij veel last en kosten veroorzaakt en van niet het minste belang voor de landverdediging is, maar daarvoor integendeel zeer hinderlijk. En deze vesting heeft een paar jaar geleden den belastingbetalenden nog acht millioen gekost en werd toen gerookt als een oninneembaar bolwerk. Het blijkt nu dat de meeste vestingen in verwaarloosden toestand zijn, en ook bij leger en vloot alles overhoop ligt.

Groot is dan ook de indruk, welken deze verklaringen op het land gemaakt hebben, en niettegenstaande de ministerieele bladen schelden en schimpen op de moedige commissie, en door dik en dun hunne meesters verdedigen, loopt het ministerie op dit oogenblik toch groot gevaar, eene zware nederlaag te zullen ondergaan.

— Kardinaal Lavigerie heeft onlangs te Napels een indruk wekkende redevoering gehouden ten gunste der opheffing van de slavernij en van den negerhandel. Deze welsprekende redevoering maakte zooveel sensatie en trof het gehoor in zulk eene mate, dat al de bladen, zelfs die, welke den godsdienst het vijandigst gezind zijn, ja de door Crispi betaalde organen, welke Zijne Eminentie gedurende zijn verblijf te Rome op de laagste wijze hadden aangevallen, hem den meesten lof toezwaaien en de welsprekendheid van den kardinaal hulde brengen.

Kardinaal Sanfelice, aartsbisschop van Napels, die de vergadering presideerde, heeft de eerste bijdrage willen geven van zijn diocees voor

het anti-slavernij-werk. Daartoe zond hij den kardinaal Lavigerie zijn kostbaar borstkruis, om ten voordeele van het werk te worden verkocht. Dit kruis was den kardinaal door de stad Napels aangeboden na de cholera, als blijk van bewondering en dankbaarheid voor zijn ijver, zijne naastenliefde en zijne zelfverloochening. Volerkenntelijkheid voor die edelmoedige gift, toch van den anderen kant niet willens dit eere-kruis van zijn uitstekenden medebroeder te verkoopen, heeft kardinaal Lavigerie het borstkruis gezonden aan den *Corriere di Napoli*, met verzoek, eene loterij te organiseren, waarin de winner zich verplichten zal, het kruis aan kardinaal Sanfelice terug te geven. Dit kruis, hetwelk met kostbare steenen is versierd, heeft eene waarde van 10,000 francs.

Frankrijk.—In Frankrijk is de nieuwe kieswet in aantocht. Werd vroeger door de Republiek de *scrutin d'arrondissement* uit eigen belang veranderd in een *scrutin de liste*; thans zal, omgekeerd, weder het kiezen bij de parlementale candidatenlijsten veranderd worden in arrondissementverkiezing dus in plaats van groote districten, weder kleine. In beginsel is daartoe Zaterdag door het ministerie besloten; niet alleen zal de Regeering voorstellen van dien aard ondersteunen, maar zelve wil zij er het initiatief toe nemen. In de politieke kringen heeft dit veel sensatie gewekt. De radicalen, die in 1885 met den *scrutin de liste* er boven op zijn gekomen, zijn verontwaardigd tegen Floquet; de opportunisten daarentegen, die toen het onderspit delfden, verheugen zich over den aanstaanden omkeer; de boulangisten houden zich groot, maar zijn volstrekt niet op hun gemak, wijl al hun berekeningen in duigen vallen; de Rechterzijde heeft zich nog niet verklaard, maar heeft in beginsel steeds de kleine districten billijker geacht dan groote. De *Monde* vertrouwt ook dat de conservatieven er geen schade bij zullen hebben, daar zij nu op kleine schaal zich beter tehuis zullen voelen en minder tot moeilijke combinatiën hun toevlucht behoeven te nemen. *Figaro* echter voorspelt ten slotte de overwinning aan Boulanger.

Onder den titel *Georges, protecteur de la République française*, bevat hij een fantaseerend artikel, in den vorm van een toekomstbrief van zekeren Z.... aan een vriend in Syrië en gedateerd van Juni 1891. Daarin worden gebeurtenissen beschreven van 23 Mei 1889 af. Bij de algemeene verkiezingen in dat jaar werd Boulanger gekozen in 54 departementen en de *Union Boulangiste* kon in de Kamer op 334 stemmen rekenen. Men kreeg een kabinet-Devès, dat echter aftrad na een stormachtige zitting, waarin Boulanger de Regeering had geïnterpelleerd. Carnot droeg aan Freycinet op, een nieuw kabinet te vormen; de Kamer werd tot Jan. 1890 verdaagd; inmiddels klom de boulangistische meerderheid tot 432. Carnot wilde tot ontbinding overgaan, maar de Senaat was daartegen. Carnot nam nu zijn ontslag. Kamer en Senaat besloten tot revisie der Constitutie over te gaan. Het Congres duurde 27 dagen en besloot o. a. een *protector* te benoemen; in Februari 1890 werd daartoe voor het leven gekozen *Boulanger*, met 622 tegen 180 stemmen. Een aanslag op Boulangers leven mislukte! In Maart 1890 richtte Boulanger een proclamatie tot het volk, en van nu af aan scheen Frankrijk geheel veranderd; de vroegere levendigheid keerde terug. Maar inmiddels broeide er een oorlog; gelukkig werd die door een Congres te Bern voorkomen, en nadat dit 41 dagen zitting had gehouden, werd een tractaat opgemaakt, waarbij Elzas-Lotharingen onder den naam Rhenanië onzijdig werd verklaard, onder een gouverneur, die benoemd zou worden door de Mogendheden, maar noch Duitscher, noch Franschman mocht zijn. Dit tractaat maakte den protector George (Boulanger) hoogst impopulair; hij werd overal koel ontvangen en broedde (in Juni 1894) op een oorlog,

om zijn populariteit te herwinnen.... Enz. enz.

— Het onderzoek naar de nationaliteit van den communeman Cluseret, in de Kamer van Afgevaardigden is afgelopen; de met dit doel benoemde commissie heeft hem Franschman, en zijne verkiezing dus geldig verklaard.

— De oppositie der rechterzijde mocht niet verhoeden, dat de nieuwe legerwet met eene meerderheid van 200 stemmen werd aangenomen.

— Boulanger heeft in den verkiezingsstrijd voor het Seine-departement een glansrijke overwinning behaald. Er werden 244,070 stemmen op hem uitgebracht; 162,520 op den tegencandidaat Jacques. En zulks *ondanks* de logemannen en de radicalen, die hem den rug hadden toegekeerd. Voor zulke schitterende resultaten gaf zich niemand minder dan..... Louise Michel gewonnen, zij heeft zich, naar luid der telegrammen, *boulangiste* verklaard. Wel gaat het Boulanger voor den den wind?

De Lesseps schrijft het welslagen zijner jongste leening van 60 millisen francs ook al aan hem toe. 't Is dan maar te hopen, dat de "generaal" zijn invloed niet verlieze, want de hoofdingenieur van de Panama-werken heeft de gelden, noodig voor de voltooiing van het kanaal, op zeven en een half maal zoovevenge-noemd bedrag geraamd.

Intusschen zit het tegenwoordige ministerie, naar het schijnt, niet op rozen. Na een langdurige beraadslaging heeft het, bij monde van Floquet, aan President Carnot medegedeeld, dat het tot aftreding geneigd was: deze wilde echter den uitslag der kamerzitting afwachten. Hetzelfde telegram, waaraan we dit ontleenen, maakt evenwel melding van een gerucht, volgens hetwelk Magnin, de Directeur der Fransche Bank met de samenstelling van een nieuw kabinet zou belast zijn. Is dit zoo, dan zal Magnin rekening te houden hebben met het feit, dat Boulanger bij verschillende verkiezingen 700,000 stemmen verkreeg. Zou dit een begin zijn der vervulling van Figaro's profetie?

V. S. van N.-Amerika.—Nu de Carolinquaestie lang en breed van de baan is, ja wellicht reeds in 't vergeetboek geraakt, dreigt plotseling een andere eilandengroep in de Stille Zuidzee een plaats te veroveren in de wereldhistorie der negentiende eeuw. Volgens de telegrammen der voorgaande en van deze week heeft het ten minste allen schijn, dat de kolonisatievoede der Duitschers hen nu met de Amerikanen in ernstig conflict zal brengen. De oorzaak ligt in aanvallende handelingen der Duitschers op de Samoa-eilanden, zoozeer met de belangen van Amerika in strijd, dat de regeering der Ver. Staten besloten heeft, eenige oorlogsbodems derwaarts te zenden tot verdediging der Amerikaansche rechten. Een hier toe aangevraagd eerste crediet werd bereids met algemeene stemmen door den Senaat toegestaan en deze handelde hiernee volkomen in den geest der openbare mening, die zich meer en meer voor een oorlog met Duitschland verklaart. Uit een der laatste telegrammen blijkt bovendien, dat een Duitsch oorlogsschip op de kust van Zanzibar een Amerikaansch vaartuig met eenige kononschoten aan boord is gekomen. Als dit bericht waarheid behelst, zullen de kansen van den vrede er niet op verbeteren.—De Engelschen hebben te veel belangen in de Stille Zuidzee, dan dat deze zaak hen onverschillig zou laten; hun regeering heeft dan ook reeds last gegeven, een oorlogsschip naar de bewuste eilanden te doen vertrekken, teneinde de eischen der Amerikanen te ondersteunen en te waken voor de naleving der tractaten; m. a. w. om een oogje in het zeil te houden.

Bismarck van zijn kant schijnt niet van plan zich met een kluitje in 't riet te laten sturen. Althans zijn lijforgaan *De Nord-Deutsche* gaf, blijkens de telegrammen, een artikel ten beste, dat in Europa algemeen beschouwd wordt, als eene uitdaging aan de Ver. Staten.

Het blad ontkent eenvoudig het bestaan van een tractaat, dat de onafhankelijkheid der Samoa-eilanden waarborgt.

Wat nu de Samoa-eilanden zelve aangaat deze ook wel Schipperseilanden of Navigatoren geheeten liggen tusschen 13 en 15 graden Z. B. en 155 in 157 W. L. ten Noordoosten der Vriendschapseilanden, in de Stille Zuidzee en bestaan uit vier groote en meerdere kleine eilanden, die te zamen ruim zevenmaal zoo groot zijn als Curaçao. Een Nederlander, Roggeveen, ontdekte ze in 1722. Later deden de Fransen er onderzoekingsreizen. De Noord-Amerikanen bezetten ze in 1872 en annexeerden ze in 1877. Er bevindt zich eene bloeiende Duitsche landbouwkolonie. Zijn deze opgaven juist, dan zou er inderdaad van de onafhankelijkheid der Samoa-eilanden geen sprake zijn.

Afrika.— In eene redevoering, door lord Salisbury te Scarborough uitgesproken, heeft deze verklaard dat hij het land in geen nieuwe Soedaneesche expeditie wil wikkelen, en dat men zich enkel zal tevreden stellen met Osman Digma van Soekim te verjagen.

In overstemming met deze verklaring is het hier deze week ontvangen telegrafisch bericht, dat de ontruiming van Soekim door de Engelsche troepen als reeds geschied voorstelt, terwijl de Egyptische als eenige bezetting achterbleven.

— De Times deelt mede, dat de Sultan van Zanzibar, Sey id-Khalifa, plotseling last gegeven heeft tot de openbare terechtstelling van vier inboorlingen, die wegens moord werden vervolgd, maar nog niet geoordeeld waren. Deze viervoudige terechtstelling had op straat plaats, waar de lijken tot den avond tentoongesteld bleven. Tevens heeft de Sultan de terechtstelling bevolen van vijf-en-twintig andere inboorlingen, waaronder eene vrouw.

Deze terechtstellingen brengen diepe sensatie te weeg, wijl de vorige Sultan, Basjah ben-Said, die onder den invloed der Europeanen stond, in 25 jaren geen doodvonnis had uitgesproken. De tegenwoordige Sultan verklaart, dat hij voortaan slechts volgens de grondslagen der Mahomedaansche wet zal handelen, en heeft allen gouverneurs van het sultanaat de macht gegeven om terechtstellingen te doen plaats hebben.

De Engelsche consul heeft geprotesteerd.

LAATSTE BERICHTEN.

Uit de laatste, zooeven ontvangen telegrammen, van Londen, Berlijn en Weenen geseind, blijkt, dat de Europeesche pers algemeen van gevoelen is, dat, door de verkiezing van Boulanger, de Europeesche vrede op een allerernstigste wijze bedreigd wordt. De *Standard* o. a. gelooft, dat de verkiezing des generaals een Fransch-Duitsche oorlog ten gevolge zal hebben.

De Engelsche minister van oorlog zeide, onder meer, dat uit de dreigende wolken, boven Europa samengepakt, een verschrikkelijke oorlog zal losbarsten.

NOTICIA.

Seguramente nos lezadonan lo recorda ainda masja bon, lo ke algun tempoe pasá tabata skirbi di pater Damianus Devenster, un Flamenno, koe ta dedica su bida na cuida hendenan di laster na isla nan di Sandwich i koe el mes ta atacá awor di lepra. Nos ta leza den N. D. C., lo ke ta sigi.

Domi Hugh B. Chapman na Londen, koe ta tuma masja interes pa e hendenan, koe tin laster na isla nan di Sandwich, a skirbi pater Damianus Devenster, nan cuidadó, e siguiente carta:

“Estimado Pater!

Den é carta aki lo bo haja un libranza di 1000 pond sterling, contra Biechop & Co. na Honolulu, cantidad contribui pa hopi hende, koe ta gradecido na Dios pa e ejemplo di sacrificio heroico, koe bo ta duna. (Segun nos sabi Pater Damianus mes ta sufri awor di lepra.) Mi persona mes a duna poco cos den é regalo aki; mi no a haci nada mas koe recohé é placan; i p'esai bo no tin di gradici mi.... E placa ta destiná pa un kapel eobo di catolicanan na Molokai; (isla camina hendenan di laster ta). Coe otro ocasion lo mi manda bo ainda di \$ 300 pond sterling. Entre tanto mi ta suplicá bo di pidi Dios pa mi, afin koe lo mi por sinti un parti di é zelo di sacrificio propio, koe te awé ainda mi conoce asina poco.

Tabata mi intencion di bini cerca bo i pa bin juda bo den cuida di é desgraciadonan; ma mi mester keda aki na mi post, meimei di pobenan, koe muchoe di nan ta sufri grandi miseria. Mi a primintí di keda coe nan, tan tem koe mi salur ta permiti mi.... Koe Redentor di mundo consola bo martirio! Maské mi ta convenci, koe mi no ta pertenecé na Iglesia catolica i mirá fò di bo punta di bista—fò di berdadero coral toch nada no ta impidi mi di cai den mi imaginacion na rodia bo dilanti i pa pidi bo bendicion. Mi ta cuminda bo coe respekt como mi superior, pasobra bo ta un sirbitor di Señor di un manera asina elevá.

Bo amigo stimá
HUGH B. CHAPMAN.
Domi di kerki San Lucs.

Camberwell.

Mi coemindamentoe pa toer e hendenan di laster di bo parokia. Koe otro ocasion lo mi skirbi bo di binimentoe di Zuster catolicanan pa cuida hende malonan. Anto lo mi manda bo tambe cartanan di e personanan, koe a contribui, lo ke mi a manda bo te awor.”

NOTICIANAN DI CABEL.

Januari 26.

Paris.—Tropanan, koe ta na é lugarnan rondó di Paris, a worde trocá pa otronan conoci pa nan amor pa República.

Embajador ingles a participa Goble, koe Inglatera no a anexá islanan di Tongway.

Berlin.—Gaceta di Alemania di Noord, corant di Bismarck, ta publicá un artikel den cual el ta nengá koe ta existí un tratado, koe ta garantizá independencia di Samoa. E artikel aji a produci grandi sensacion, pasobra el ta worde considerá manera un desafío na Estados Unidos.

Washington.—Senado a vota coe muchoe alegria un promé credit pa defende derechoenan di Estados Unidos. Alemannan bibá na Washington ta sigurá koe toer temornan di un gera den é dos nacionnan riba é cuestion di Samoa, no ta sin fundamentoe.

Londen.—Pa motiboe di biaha di Minister americano, Lord Maire a duna un banket brillante p'ele: Mas di 500 di promé hombernan político a asisti n'ele i nan a papia coe elogio di Phelps.

Na Irlanda, maské tur midí tabata tumá, mas di 20 mil hende a cerca sala dia di sentencia di O'Brien.

New-York.—Un mal tempoe pisá di ys a haci hopi desgracia na trennan di laria i na barkoenan koe ta navega den rio.

Madrid.—Nan a cogé un homber, koe tabata pone bom den Ministerio di Justicia.

Dia 28.

Paris.—Comision di Camara di Diputado, nombrá pa averiguá nacionalidad di Cluseret, diputado elegi, a declaré frances i su eleccion tabata bon.

Ingeniero en-gefe di canal di Panamá a publicá, koe el ta valuá pa 450 million di franc, e cantidad koe tien di mester pa caba canal.

New-York.—Opinion publik ta bira dia pa dia mas pa gera riba é cuestion di Samoa.

Washington.—Un barcoe di gera aleman na Zanzibar a tira algun tiroe di cajon riba un navio americano, koe tabata bai Madagascar; e barcoe americano ta masja destruí.

Londen.—Trupanen ingles a desocupá Souakin, tropanan di Egipto a keda ocupé.

Tribunal di Carrick na Irlanda, a condena O'Brien pa 4 luna será. Den pleitoe di polisnan coe hendenan di pueblo, O'Brien a scapa bai.

Madrid.—La Reina a manda condolero Castelar na ocasion di morto di su ruman mohé.

Riba discurso di Galasza, Ministro di Ultramar a respondé den Senado, koe Consejo di Ministronan, tabata studiá particularmente asuntonan di Antilla.

Dia 29.

Paris.—Na eleccionnan di Seine, Boulanger a haya 244070 stem; Jacques 162.520.

Louise Michel a declará é mes Boulangista. De Lesseps ta atribui su éxito na Boulanger, grandi excitacion den poblacion.

Gabinete a keda trata te un ora di mardugá. Tin rumor koe Maguic, Gobernador di Banki di Francia, a ricibi encargo di forma un Gabinete.

Floquet ta informa Carnot, koe Ministerio ta listoe pa renunciá, pero President lo spera resultado di sesion di Camara di Diputado. Fò

di 1887 Boulanger a haya na diferente eleccion 700,000 stem.

Berlin.—Prins Bismarck a declará den Reichstag koe politica Colonial aleman ta di acuerdo coe Inglatera riba cuestion di Africa Oriental.

Dia 31.

Paris.—Ajera tabatin un reunion di tur accionistanan di Compania di Canal di Panamá, pa trata riba estado di fondo di e Compania. E informe di situacion, koe Lesseps a leza, a merece aprobacion general.

Carlos de Lesseps a duna un discurso riba liquidacion di e promé compania i riba formacion di un nobo; el a muestra koe, si e accionista nobo nan no haja garantia mas formal, compania lo haci bankroet. Den circulo politiconan eleccion di Boulanger ta worde considerá manera un amenaza pa República, apesar di su eleccion pa un número muchoe mas grandi di republicanonan koe di conservadornan.

Fogoneronan di diferente compania di vapor a stop trabau: donjonan di barcoe a pidi sistencia di polis pa bolbe hiba nan abordo.

Madrid.—Tin rumor koe Ministro di Colonia ta disgustá di general Weyler, Gobernador di Filipinas; nan ta spera koe le tuma su ontslag, i koe Martinez Campo lo haja su post.

Partida di Romero Robledo a unié coe Sagasta.

Courantnan kier koe situacion di Banco Espanjol di Havana worde studiá, promé koe trata e fiamentoe nobo.

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL, MEDICINAL

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las enfermedades del Pecho, Tos, Wines Raquíticos, Múmoros, Erupciones del cutis, Personas débiles, Pérdidas blancas, etc. El Aceite de bacalao de HOGG es el mas abundante en materia de *bones artíficiales*.

Vende solamente en frascos TRIANGULARES. Exigir el Sello de la Unión de los Fabricantes. SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las farmacias.

La VIELLOUTINE
Café de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estrañeros
Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CHES FAY, Perfumista
PARIS, 8, Rue de la Paix, 8, PARIS

ASMA
Catarrros, Opreiones y las Vías respiratorias, se curan con los dorados anti-neurálgicos del Dr. CHRONIER.
Exigir el Sello de la Unión de los Fabricantes
PARIS: Farmacia ROBQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarstraat, Pietermaai:

De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*:

Een RIJ TUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS:

Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRICHE BELLEN, met annunciator.

Te bevragen bij
A. S. DE POOL.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a content* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T. half-rond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smee- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroeven, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglas-pompen, pompkranen, compositie-buizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trée en arm—benevens andere, ijzerwaren—alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

PASTA PECTORAL de DELANGRENIER
33, Rue Vivienne, PARIS
Contra los Rhumas, GRIPE, Bronquitis, Irritaciones del Pecho y la Garganta. — Chucuenta Médicos de los Hospitales de Paris han comprobado su poderosa eficacia. No contiene opio ni sales de opio, tales como la morfina ó codeína: puede dársele sin temor a los niños atacados de tos ó de COQUELUCHE.

Véritable **RACAHOUT** de los Arabes de DELANGRENIER
Indispensable a las personas débiles del pecho ó del estómago y a las que padecen de digestiones laboriosas. Es particularmente apreciable para los niños en quienes favorece el desarrollo de las fuerzas y el crecimiento, preservándolos de las enfermedades comunes a la niñez. Aprobados por los miembros de la Academia de Medicina de Francia.
DEPOSITO en todas las BUENAS FARMACIAS de las AMÉRICAS

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

Ni. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

Ni. 76, 76 b en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietermaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerijstraat;